

جمهوری اسلامی ایران

شورای عالی
شورای نگهبان

بشماره

شماره ۱۸۲-۱

تاریخ ۱۳۶۶/۱۰/۳۰

پیوست ندارد

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

ریاست محترم مجلس شورای اسلامی

عطف به نامه های شماره ۳۲۴۳ - ق مورخ ۱۳۶۶/۱۰/۱۵ و شمسی ۱۳۶۶/۱۰/۱۵
۲۹۴۳ - ق مورخ ۱۳۶۶/۶/۲۴ و پیرو پرونده های شماره ۹۱۸۴ - مورخ
۱۳۶۶/۷/۱ و شماره ۱۰۰۶۲ مورخ ۱۳۶۶/۱۰/۲۶:

لایحه تعیین موارد تجدیدنظر احکام دادگاهها و نحوه رسیدگی آنها که
پس از ایراد مورخ ۱۳۶۶/۷/۱ شورای نگهبان با اصلاحاتی در جلسه
روزیکنشبه ششم دیماه ۱۳۶۶/۵ مجلس شورای اسلامی بتصویب رسیده است
در جلسه شورای نگهبان مطرح و مورد بحث و بررسی قرار گرفت. نظر
شورای نگهبان بشرح ذیل اعلام میگردد:

۱ - با توجه به اینکه طبق مواد ۷ و ۹ حکم در مواردی وسیله قاضی
صادرکننده نقض میگردد و مرجعی دیگر بعنوان مرجع نقض دخالتت
ندارد ارسال پرونده طبق بند الف ماده ۹ به دیوان عالی کشور
(صرفاً " جهت ارجاع به دادگاه هم عرض) پیوردد و موجب ابطال
دادرسی است.

۲ - ماده ۱۰ باید متناسب با اصلاح بعمل آمده در
مواد ۷ و ۹ اصلاح گردد.

۳ - در ماده ۱۲ که توقف حکم مورد اعتراض حداکثر تا ۳۰ روز تعیین
گردیده است با توجه به اینکه ممکن است ظرف این مدت رسیدگی منتهی
به صدور رای نشود و مدت ۳۰ روز هم ملاکی ندارد صحیح نیست و باید مقید
شود: " تا اتخاذ تصمیم مرجع نقض، اجرای حکم متوقف میگردد. "

جنب مجلس شورای اسلامی - شورای نگهبان